

УДК 616.314.08-084-036.82

©Г. В. Федірко, Х. В. Погорецька, Я. В. Виклюк

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського»

Застосування силерів на основі гідроксиду кальцію для обтурації кореневих каналів при лікуванні хронічних періодонтитів

Проблема удосконалення якості ендодонтичного лікування при хронічних періодонтитах є актуальним питанням сучасної стоматології. Для того, щоб досягнути хороших клінічних результатів, важливим залишається можливість впливу на заапикальне вогнище деструкції після обтурації кореневих каналів.

В ендодонтичній практиці вивчається ефективність препаратів, які зменшують запальну реакцію і створюють сприятливі умови для репаративних процесів у періодонті. До таких пломбувальних матеріалів належать препарати на основі гідроксиду кальцію.

Дослідження різних авторів показали, що обтурація кореневих каналів матеріалами на основі гідроксиду кальцію сприятливо впливає на вогнище деструкції як з боку

кістки, так і з боку пошкодженого кореня. Гідроксид кальцію стимулює механізми інтеграції цементобластів, що призводить до утворення біологічного бар'єра щодо тканин періодонта. Він не має подразнювальної дії на тканини періодонта, і цим створює умови для усунення запального процесу. Дослідження довели, що завдяки високій лужній активності пломбування кореневого каналу матеріалами на основі гідроксиду кальцію викликає загибель мікроорганізмів, завдяки чому досягається його дезінфекція до 97 % випадків. Крім того, лужне середовище призводить до розпаду ендотоксинів та нежиттєздатних органічних речовин.

Таким чином, препарати на основі гідроксиду кальцію є хорошою альтернативою при виборі тактики лікування хронічних верхівкових періодонтитів.

УДК 616.316.-091.8-092

©Н. В. Гасюк

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського»

Поліморфні варіанти ядерного фактора транскрипції NF-κB1 як предиктори розвитку генералізованого пародонтиту

Напрацювання останніх років (M. G. Newman, H. H. Takei, F. A. Carranza 2010) дали можливість стверджувати, що більшість запальних захворювань тканин пародонта є багатофакторними із генетичним компонентом. У патогенезі генетичного фактора лежить варіативність генів чи їх поліморфізм. Вищеприведене свідчить про актуальність вивчення цих питань і зумовлює необхідність дослідження ролі

генетичного компонента у виникненні та перебігу генералізованого пародонтиту.

Метою дослідження стало визначення ролі поліморфізму ядерного фактора транскрипції NF-κB1 в патогенезі генералізованого пародонтиту.

Ампліфікацію поліморфної ділянки гена NF-κB1 (rs28362491) проводили із клітин букального епітелію обстежених шляхом полімеразної ланцюгової реакції. При